fotbal

REFLECȚII DUPĂ CAMPIONATUL EUROPEAN UNIVERSITAR

CIȘTIGĂTOARE, ECHIPA ROMÂNIEI A AVUT DE LUPTAT, IN PRINCIPAL, CU PROPRIILE-I SLĂBICIUNI...

● Diferența dintre valorile individuale — decisivă pentru cîștigarea trofeului continental ● Adversare incomode — echipele ce se apropiau de preceptele fotbalului modern

Cîștigătoare a celei de a III-a ediții a Campionatului european universitar de fotbal, echipa României ne-a permis, prin comparație cu celelalte echipe pe care le-a întîlnit, o serie de reflecții și concluzii, spe-

Singur între trei adversari — iugoslavii Mijatovic, Ognjanovic și Sudic — Munteanu *nu poate reuși mai nimic, balonul urmînd a fi culeș, în clipa următoare, de către portarul* Krivokapic *(Fază din meciul finală,* ROMÂNIA — IUGOSLAVIA, 1—0).
Foto: S. BAKCSY

răm, folositoare. Trebuie să spunem, din capul locului, că nici una din selecționatele întîlnite de echipa română (și nici celelalte participante) n-au beneficiat de prezența vreunor jucători cu „nume", asemenea celor din tabăra română, care număra foști și actuali membri ai lotului A, **(Dinu, Anca, Oblemenco, Tărălungă, M. Sandu, Ștefan, Simionaș)**, iar restul jucătorilor, componenți ai loturilor olimpic sau de tineret. În cîteva din celelalte echipe figurau fotbaliști din a doua divizie de fotbal a țării respective (Iugoslavia, U.R.S.S., Cehoslovacia, Belgia, de exemplu), cîteva „speranțe", dintre care, cei mai cunoscuți, vest-germanii **Toppmüller** și **Zewe** vor debuta, în toamna acestui an, în prima ligă, la F. C. Kaiserlautern și, respectiv la Fortuna Düsseldorf, iar portarul iugoslav **Krivokapic** este rezervă la Vojvodina Novi Sad. În rest, numai jucători tineri, plini de ambiție și dorință de afirmare cît mai rapidă, însă — cel puțin deocamdată — fără o valoare deosebită.

A cîștigat, deci, „la pas" echipa română titlul continental? Da și nu...

Da, pentru că în nici unul din meciurile susținute succesul său nu a fost pus la îndoială decît un timp limitat, victoriile venind, fără mari emoții, una după alta. A fost suficient ca angrenajul echipei să „accelereze motoarele", să forțeze nota jocului cît mai aproape de limitele posibilităților, pentru ca adversarii să se vadă nevoiți, în cele din urmă, să cedeze.

Nu, pentru că, uneori, i-am văzut pe jucătorii români chinuindu-se, aproape complexați (!) de stilul de joc al celor mai bune selecționate prezente la turneu. Desigur, nu trebuie să uităm că absolut toate echipele care au întîlnit formația română au reușit în compania acesteia **cel mai bun joc al lor!** Au intervenit pentru crearea acestei stări de fapt, bineînțeles, mobilizarea superioară în fața unui adversar pe care îl știau mai bun, ca și certitudinea că — în cazul eliminării teamului român — șansele propriii creșteau considerabil. **Au mai intervenit și alți factori, ca inconstanța alcătuirii „11"-lui nostru** (la nici o partidă nu a fost aliniată formația din meciul precedent, antrenorul Cernăianu rulînd pe absolut toți cei 18 jucători din lot, dintre care doar **Dinu** și **Velea** au jucat integral tot turneul), **sau greutatea găsirii celor mai bune formule pentru desfacerea unor apărări care — cunoscînd forța atacului român — se grupau în fața propriei porți...**

Dar, peste toate, **a fost vizibilă o oarecare diferență între fotbalul nostru și cel iugoslav, vest-german, sovietic sau chiar spaniol** (luate ca noțiuni generale) **și, din păcate, nu în favoarea noastră...**

Pentru a fi mai expliciți, trebuie să arătăm că fotbaliștii români au fost incomodați de echipele care practicau un joc cît de cît mai aproape de preceptele fotbalului modern, adică grupat în atac și apărare, fără posturi fixe, cu un angajament fizic și moral total și acțiuni din pase multiplicate, pentru a putea trece cu toată echipa în terenul advers (Iugoslavia, U.R.S.S. etc.), sau, dimpotrivă, cu contraatacuri purtate în viteză maximă (Spania, Olanda). Și, putem susține, fără teama de a greși, că **studenții fotbaliști români au cam fost întrecuți la aceste capitole de echipe cu jucători tineri, fără „firmă". La capitolul valorii individuale intrinsece, însă, a fost superioară** (așa cum era și normal) **echipa română — CEEA CE A ȘI FOST DETERMINANT ÎN OBȚINEREA VICTORIEI — dar acest lucru nu a putut să ne facă să uităm unele tare ale fotbalului nostru.**

Acestea fiind „datele problemei", trebuie totuși **„să dăm Cezarului ce-i al Cezarului"**, adică să recunoaștem eforturile tuturor jucătorilor români și ale antrenorilor selecționatei, **Constantin Cernăianu** și **Robert Cosmoc.** Ne-au plăcut, în special, la acest campionat european al tinereții: **Dinu, Marcu, Stoicescu** (păcat că a jucat prea puțin), **Jurcă, Velea, Simionaș** și, parțial, **Tărălungă, M. Sandu, Ștefan** și **Deselnicu.**

Iată, succint, cîteva dintre concluziile prilejuite de acest excelent prilej de confruntare, în mai puțin de două săptămîni, cu selecționate studențești din cîteva țări cu fotbal avansat.

Dumitru GRAUR

ULTIMA ETAPĂ A „CUPEI DE VARĂ"

Federația română de fotbal a stabilit ca ultima etapă a „Cupei de Vară" să aibă loc în ziua de miercuri 16 august în loc de 20 august, cum se programase inițial. Toate partidele vor începe la ora 17.

TURNEUL ECHIPEI N.A.R. ALGER

Marți, a sosit în capitală echipa algeriană Naft Riadli Alger, care, întreprinde un turneu de pregătire în țara noastră.

La cîteva minute după sosire, antrenorul echipei, Tache Macri, ne-a spus: — După o scurtă perioadă de pregătire pe care o vom face la Predeal, vom susține patru jocuri amicale cu: Jiul Petroșani (6 august), Politehnica Timișoara (9 august), „U" Cluj (13 august) și la 16 august cu un adversar încă nedesemnat.

AGENDA ZILEI (3 august)

București: Steaua—Marek Stanke Dimitrovo (Stadionul Republicii, ora 17.30)
Brașov: St. roșu—Homenetmen Beirut
Buzău: Gloria—SC Carl Zeiss Jena
Bacău: Știința—Nijmeh Beirut

JOC AMICAL AZI LA „PROGRESUL"

Pe terenul din str. dr. Staicovici, astăzi de la ora 17,30 echipa Progresul susține o partidă amicală în compania divizionarei C Unirea Tricolor.

VALENTIN STĂNESCU NU SPUNE ÎNCĂ NIMIC

Sîmbăta trecută, după-amiază, Steaua n-a avut prevăzut, în program, antrenament. Jucătorii au urcat în grup, pînă în Poiana Brașovului și au rămas aici două ore, timp pe care fiecare dintre ei și l-a petrecut după preferințe. A fost, ca să zicem așa, unul dintre acele atît de necesare momente de respiro.

Și o asemenea nevoie de „relache" au simțit-o și antrenorii. Constantin a profitat de împrejurare pentru a face o plimbare solitară, pe drumul care duce spre teleferic. Mai imprudent decît secundul său, Valentin Stănescu nu s-a desprins însă prea departe de centrul de gravitație al stațiunii și, într-un fel spus, aproape că nici n-a putut evita o discuție despre... fotbal. Deși intențiile sale în legătură cu un astfel de subiect păreau destul de clare, încă de la început, chiar dacă erau împărtășite pe un ton fals amenințător: „Să știi că nu spun nimic".

Scurt și cuprinzător. Ceea ce m-a și făcut să renunț, din capul locului, la ideea unui interviu propriu-zis. Și poate că a fost mai bine așa. Asta nu înseamnă că pînă la urmă am renunțat și la gîndul de a-l converti pe antrenorul militarilor bucureșteni pe calea unor mici indiscreții din viața echipei sale.

Și așa am aflat — stînd de vorbă, puțin mai tîrziu, ca doi vechi amici în fața unui pahar cu pepsi — cum că Dumitru a dorit să joace la Steaua, chiar dacă ar fi trebuit să suporte rigorile aspre ale carantinei; că Dumitriu, obținut printr-un schimb reciproc avantajos de jucători de la Progresul, este o mare speranță; că Voinea, reîntors din Franța, a rămas același as al demarcărilor și om de gol; că Iordache a lucrat la antrenamente cu o ambiție demnă de toată admirația, dar că tot jocul competițional este acela care dă sentința valorii; că echipa are la ora actuală două perechi de fundași centrali: una tînără, Smarandache — Ciugarin și cealaltă... Hălmăgeanu — Negrea; că fundaș cu calitățile lui Cristache este greu a mai fi găsit un altul în campionatul nostru; că Helvei a rămas pînă la toamnă acasă, la Carei, pentru a-și susține bacalaureatul; că Iordănescu visează numai tricoul cu nr. 9 pe spate... Și multe altele.

— Și cum veți juca în viitorul campionat? — am întrebat la un moment dat. Valentin Stănescu nu s-a lăsat surprins și mi-a răspuns pe un ton foarte liniștit:

— Vino miine dimineață la ora 11 pe Tractorul să ne vezi.

A doua zi, duminică dimineața, eram prezent la întîlnire. Mă uit cu atenție și reconstitui formația: Iordache — Sătmăreanu, Smarandache, Ciugarin, Cristache — Dumitriu, Vigu — Aelenei, Tătaru, Voinea, Năstase.

Așadar, asta să fie formula? Într-adevăr, o formație foarte tînără, viguroasă. Cineva însă observă că majoritatea jucătorilor au părul exagerat de mare. Un „cunoscător" de lîngă mine mă liniștește repede spunînd că și Best sau Müller îl au la fel. Apoi un curios întreabă de ce nu joacă Iordănescu. Răspunsul, de astă dată autorizat, este

Valentin Stănescu și Constantin, într-un dialog cu gînduri de viitor

că înaintașul militar a fost pedepsit pentru abateri de la disciplina de colectiv. Și mai vrea tricoul cu nr. 9!

După un timp a început și jocul cu formația divizionară C. Tractorul. În minutul 5 Iordache primește primul gol, într-un meci după 13 luni de inactivitate. Pe la mijlocul reprizei a întîia, Voinea înscrie simbolic, din vole, după doi ani de absență din țară. În final, întîlnirea se încheie cu un rezultat de egalitate: 4—4. Un scor care poate spune foarte mult sau nimic. Depinde de ce va fi mai tîrziu, în campionat. Atunci, mai mult ca sigur echipa va juca mai aproape de valoarea ei. Și vor fi în formație desigur și Dumitru și Iordănescu. Atunci...

Într-un colț al terenului Valentin Stănescu privește calm, liniștit. Și deocamdată nu spune încă nimic.

Mihai IONESCU

SUBIECTUL MARCU

Jucătorul craiovean Marcu este ceea ce se cheamă un **subiect** în fotbalul nostru. Un subiect care merită atenție din cel puțin trei motive: 1) Pentru că acest fotbalist este, după părerea multora, plin de calități. Să nu uităm că fuge 100 m sub 12 secunde, fiind cel mai rapid atacant din România, driblează bine, șutează cu ambele picioare, nu-i este frică de fundașii „răi", la atacul cărora nu sare peste minge, ci-și continuă acțiunea cu hotărîre etc., etc. 2) Pentru că, în pofida acestor calități, nu ajunge să fie cooptat în lotul național. 3) Pentru că echipa reprezentativă duce de multă vreme lipsa unei extreme care să fie **și... extremă**, reclama de **extremă falsă** fiind sută la sută fidelă, aripile noastre reușind să facă față — cu destul succes — obligațiilor de vîrf central, de mijlocaș, chiar de fundaș, numai celor de extremă nu.

Și totuși, în ciuda acestui concurs de atuuri și de împrejurări, Marcu nu este chemat la lotul național.

De ce, se întreabă cu legitim interes mulți?

Răspunsul la această întrebare l-am primit — nu verbal, ci pe terenul de joc — chiar de la Marcu.

...Se juca meciul dintre echipele studențești ale României și Olandei. Meci destul de greu pentru fotbaliștii noștri, cu un rezultat care a stat multă vreme în cumpănă. A stat în cumpănă și pentru motivul că una din importantele rotițe ale angrenajului „11"-lui român „nu se învîrtea", sau mai bine zis se învîrtea, dar în sens invers. Ce a făcut Marcu în acest meci? — căci despre el este vorba. A încercat să joace majoritatea timpului **numai pentru el.** Lansat adeseori în culoare libere de Dinu sau Oblemenco, Marcu — în loc să continue acțiunea sau să caute s-o finalizeze — **își aștepta** adversarul direct pentru a-l dribla, uneori încerca să „se joace" cu doi-trei adversari deodată (ozonisme desuete din finalul carierei marelui nostru atacant), făcînd abstracție de rostul său, de interesul echipei, al coechipierilor, în faza respectivă. Altfel spus, talentatul Marcu — care a ajuns în scurtă vreme unul din favoriții Craiovei și nu numai ai Craiovei — încerca să-și „facă numărul". Inutil să vă spun că prima victimă a acestei „concepții de joc" a fost chiar Marcu, (ba deposedat, ba faultat de adversari), iar a doua — echipa, care n-a putut beneficia de adevăratele calități ale aripei sale.

La sfîrșitul partidei, l-am întrebat pe antrenorul Cernăianu (conducătorul său tehnic și la echipa de club) cum poate accepta jocul lui Marcu, joc evident în afara intereselor echipei și ale lui, ca fotbalist, pe care multă lume îl așteaptă în lotul național.

Răspunsul primit pe loc (poate un răspuns diplomatic, de evitare) m-a nemulțumit: **„Așa e stilul lui. Își așteaptă adversarii. Geaici nu joacă la fel?!"**

Chiar și respectînd proporțiile valorice Geaici-Marcu, comparația suferea în obiectul ei, Geaici neputînd fi văzut liber în cursă spre poartă în așteptarea unui fundaș pe care să încerce să-l ridiculizeze cu un dribling suplimentar.

Peste două zile însă, formația de studenți a României se alinia împotriva selecționatei R. F. a Germaniei fără titularul său indiscutabil, Marcu. Acesta mi s-a părut (sau cel puțin înclin să cred că așa a fost) a fi **răspunsul real** al antrenorului Cernăianu. **O lecție pentru Marcu.** Pentru că acest jucător foarte înzestrat — pe care Angelo Niculescu l-a urmărit, nu întîmplător, cu multă atenție în timpul campionatului universitar (în paranteză fie spus, antrenorul echipei naționale ne-a declarat că apreciază calitățile lui Marcu, dar că jocul său trebuie corectat) — are de învățat o lecție particular valabilă pentru formația noastră reprezentativă și universal valabilă pentru orice extremă din lume: SĂ JOACE (bine) PENTRU ECHIPĂ!

Cînd va dovedi că a învățat și această lecție — termenul depinde în foarte mare măsură de el — Marcu va pătrunde în reprezentativa noastră și își va pierde foarte greu locul. Pentru că e plin de calități. Și e extremă. Rara avis.

Marius POPESCU

UN CAZ UNIC

LOTUL NAȚIONAL N-A PUTUT ÎNCROPI O ECHIPĂ PENTRU JOCUL DE LA OLTENIȚA!

Conform programului de pregătire, ieri după-amiază, lotul național de fotbal trebuia să susțină un joc de verificare la Oltenița, în compania divizionarei B, S.N.O. Din motive obiective, dintre jucătorii vizați a face parte din lot n-au putut fi chemați la București, **Domide** și **Kun** (aflați cu U.T.A. în străinătate), **Dinu, Anca, Ștefan** și alți cîțiva tineri de perspectivă, care au nevoie de un scurt concediu, după participarea la Campionatul european studențesc. În aceste condiții, Angelo Niculescu a convocat luni la prînz 15 jucători. Dar, la ora apelului, antrenorii s-au văzut puși într-o situație pe cît de neașteptată, pe atît de neplăcută.

Miercuri la ora 9,30, cînd autobuzul trebuia să plece spre Oltenița, Angelo Niculescu avea la dispoziție doar 10 jucători, dintre care doi portari (**Adamache** și **Stan**). **Neagu** a plecat cu Rapid în Spania. **Dobrin** și **Bölöni** s-au prezentat indisponibili. Pițești a venit cu degetul de la un picior zdrelit de o piatră, pentru că a jucat fotbal desculț, pe la cabana Voina, unde se afla cu echipa sa. **Bölöni** n-a anunțat că nu e vindecat după un accident mai vechi (ruptură de ligamente și smulgere de os la picior), de la meciul cu Rapid și doar de 12 zile și-a scos ghipsul pe care l-a purtat timp de o lună. **Steaua** nu l-a trimis pe **Dumitru** la lot pentru că e... nepregătit, nu e la zi cu antrenamentele! Despre **Cojocaru**, nimeni nu știa nimic. Iată, un fotbalist are ocazia să vină la lot dar nu o face și nici măcar nu se deranjează să dea un telefon să-și anunțe lipsa și motivele!

În această situație unică, Angelo Niculescu a cerut celor de la **Steaua** să-i trimită pentru jocul de la Oltenița pe **Ciugarin** și **Năstase**, dar a fost refuzat pe motivul că Steaua joacă azi un meci amical cu Marek (Bulgaria)! Marți dimineața, s-a apelat la serviciile piteștenilor **Jercan, Radu** și **M. Popescu**, dar F. C. Argeș nu și-a trimis jucătorii la București! Așa s-a ajuns ca lotul național să renunțe la una din acțiunile sale — prima din acest sezon. Situația e neplăcută, iar Angelo Niculescu a promis o revanșă față de spectatorii din Oltenița, asigurîndu-i că va juca acolo la 30 august, înaintea meciului cu Austria. Ceea ce e mai grav este această ciudată poziție a unora față de soarta lotului național. **Oare pe toți aceștia nu-i interesează decît îngustele interese de club?** Noi ne oprim aici cu întrebările, dar nu înainte de a ne exprima speranța că F.R.F. va lua măsurile cele mai severe față de cei vinovați. Ca lotul național să nu poată încropi o echipă pentru un joc de verificare, iată un caz unic!

Constantin ALEXE

PROGRAMUL TURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI C, EDIȚIA 1972-1973

SERIA I

Etapa I — 20 august

Unirea Iași — Foresta Fălticeni
Victoria Roman — Minobradul V. D.
Străduința Suceava — Avîntul Frasin
Min. Gura Humorului — I.T.A. Iași
A.S.A. Cîmpulung — Rapid Suceava
Textila Botoșani — Danubiana Roman
Fulgerul Dorohoi — Nicolina Iași

Etapa a II-a — 27 august

I.T.A. Iași — Străduința Suceava
Avîntul Frasin — Unirea Iași
Foresta Fălticeni — Textila Botoșani
Nicolina Iași — Victoria Roman
Danubiana Roman — Min. G. Humorului
Rapid Suceava — Fulgerul Dorohoi
Min. Vatra Dornei — A.S.A. Cîmpulung

Etapa a III-a — 3 septembrie

Minobradul V. D. — Min. G. Humorului
Foresta Fălticeni — Danubiana Roman
Unirea Iași — A.S.A. Cîmpulung
Avîntul Frasin — Rapid Suceava
Străduința Suceava — Nicolina Iași
Victoria Roman — I.T.A. Iași
Textila Botoșani — Fulgerul Dorohoi

Etapa a IV-a — 10 septembrie

Danubiana Roman — Avîntul Frasin
Nicolina Iași — Minobradul V. Dornei
Fulgerul Dorohoi — Străduința Suceava
A.S.A. Cîmpulung — Victoria Roman
Rapid Suceava — Unirea Iași
Min. Gura Humorului — Tex. Botoșani
I.T.A. Iași — Foresta Fălticeni

Etapa a V-a — 17 septembrie

Fulgerul Dorohoi — A.S.A. Cîmpulung
Străduința Suceava — Rapid Suceava
Textila Botoșani — I.T.A. Iași
Unirea Iași — Nicolina Iași
Foresta Fălticeni — Min. Gura H.
Victoria Roman — Danubiana Roman
Avîntul Frasin — Minobradul V. D.

Etapa a VI-a — 24 septembrie

Min. Gura H. — Rapid Suceava
Minobradul V. D. — Fulgerul Dorohoi
Victoria Roman — Foresta Fălticeni
Străduința Suceava — Textila Botoșani
I.T.A. Iași — Avîntul Frasin
A.S.A. Cîmpulung — Nicolina Iași
Unirea Iași — Danubiana Roman

Etapa a VII-a — 1 octombrie

Nicolina Iași — I.T.A. Iași
Avîntul Frasin — Victoria Roman
Minobradul V. D. — Străduința Iași
Danubiana Roman — A.S.A. Cîmpulung
Rapid Suceava — Foresta Fălticeni
Textila Botoșani — Unirea Iași
Fulgerul Dorohoi — Min. Gura H.

Etapa a VIII-a — 8 octombrie

Victoria Roman — Textila Botoșani
Fulgerul Dorohoi — I.T.A. Iași
Rapid Suceava — Danubiana Roman
Min. Gura Humorului — Nicolina Iași
Unirea Iași — Străduința Suceava
Foresta Fălticeni — Minobradul V. D.
A.S.A. Cîmpulung — Avîntul Frasin

Etapa a IX-a — 15 octombrie

I.T.A. Iași — Minobradul Vatra Dornei
Foresta Fălticeni — A.S.A. Cîmpulung
Unirea Iași — Min. Gura Humorului
Textila Botoșani — Rapid Suceava
Danubiana Roman — Nicolina Iași
Avîntul Frasin — Fulgerul Dorohoi
Străduința Suceava — Victoria Roman

Etapa a X-a — 22 octombrie

Avîntul Frasin — Textila Botoșani
Victoria Roman — Unirea Iași
A.S.A. Cîmpulung — I.T.A. Iași
Minobradul V. D. — Danubiana Roman
Străduința Suceava — Min. Gura H.
Nicolina Iași — Rapid Suceava
Fulgerul Dorohoi — Foresta Fălticeni

Etapa a XI-a — 29 octombrie

I.T.A. Iași — Unirea Iași
Foresta Fălticeni — Străduința Suceava
Min. Gura H. — Victoria Roman
Nicolina Iași — Avîntul Frasin
Textila Botoșani — A.S.A. Cîmpulung
Danubiana Roman — Fulgerul Dorohoi
Rapid Suceava — Minobradul Vatra D.

Etapa a XII-a — 5 noiembrie

Străduința Suceava — A.S.A. Cîmpulung
I.T.A. Iași — Danubiana Roman
Textila Botoșani — Minobradul V. D.
Unirea Iași — Fulgerul Dorohoi
Victoria Roman — Rapid Suceava
Min. Gura H. — Avîntul Frasin
Foresta Fălticeni — Nicolina Iași

Etapa a XIII-a — 12 noiembrie

Fulgerul Dorohoi — Victoria Roman
A.S.A. Cîmpulung — Min. Gura H.
Avîntul Frasin — Foresta Fălticeni
Nicolina Iași — Textila Botoșani
Minobradul Vatra Dornei — Unirea Iași
Rapid Suceava — I.T.A. Iași
Danubiana Roman — Străduința Suceava

De pe cuprinsul țării

LA RIUL ALB...

Nu de mult, la 8 km de Reșița, pe valea Riului Alb, s-a inaugurat un pitoresc și original sat de vacanță pentru tineret. De atunci, pe drumul șerpuitor de munte ce duce spre acest loc de agrement, urcă mereu coloane de mașini cu sute și sute de elevi. Un adevărat exod al pionierilor, al copiilor din orașe și județ... spre acest sat de vacanță. Minunata realizare pentru pionieri și școlari, este opera marilor întreprinderi economice locale, a eroilor metalului nestins din bicentenara vatră de foc a țării — un excelent loc de odihnă, recreere și destindere pe timpul vacanței de vară.

Pentru cine nu-l știe încă, vi-l prezentăm: pe o întindere de 1 km² sînt amenajate toate cele necesare unei bune desfășurări... a vacanței și distracției copiilor. În afara locurilor obișnuite de cazare, circa 100 sînt amenajate în originale... caroserii de autobuze. Oaspeții au la dispoziție trei grupuri igienico-sanitare, o sală de mese, bucătărie spațioasă, un amfiteatru în miniatură. Satul poate fi traversat de un trenuleț cu două vagoane, avînd gară, tunel... Nu lipsesc, bineînțeles, terenurile de sport, asaltate de copii. Există două bazine de înot, o pistă de carturi, bituminizată, balansoare, terenuri de handbal, fotbal, volei, tenis de cîmp.

Soarele, voioșia, fericirea domnește în fermecătorul peisaj al văii Riului Alb. Ce minunată-i vacanța copiilor pe acest picior de plai al Semenicului!

Doru Dinu GLĂVAN — coresp. jud.

● **Semne bune în activitatea sportivă a cooperației meșteșugărești din județul Dîmbovița. În acest an s-au înființat trei asociații sportive — Voința Titu, Voința Găești și Voința Moreni — în care sînt cuprinși circa 2000 de membri cooperatori și ucenici.**

Mișu AVANU — coresp. județean

ANTRENORI DE TREI ORI PE... LOCUL I!

Un nume cunoscut în lumea rugbyului: profesorul de educație fizică **Niculae Vizitiu.** În 1954, deși junior, juca în divizia B, între 1957—1959 la Steaua (un loc II, un loc III și Cupa României), între 1959—1961 în formația Grivița Roșie (un titlu de campion). Este unul dintre cei ce au îndrăgit rugbyul, care... nu pot trăi fără el. Spre deosebire de alți rugbyști, după ce a ieșit în afara terenului de joc el n-a uitat balonul oval, rămînîndu-i credincios. Așa cum o poate face un fost jucător: ca antrenor. Muncitor, conștiincios, modest chiar, el a lucrat, a migălit, putem spune și astăzi se poate mîndri cu o performanță care nu stă la îndemîna oricui. Echipele de antrenarea căruia s-a ocupat au ajuns în acest an — toate — pe locul I. În primul rînd trebuie să amintim de **formația de juniori a României care a cîștigat în acest an, la Roma, Cupa F.I.R.A. 1972** (unde a fost antrenor secund, alături de Sergiu Veisselberg, antrenor prim fiind Nicolae Pădureanu); apoi **echipa Clubului sportiv școlar** — campioană R.S.R. de juniori (unde de asemeni a fost în colectivul de antrenori) și, în sfîrșit, ca antrenor principal al „XV"-lui **Școlii profesionale Auto**, ocupanta locului I în Campionatul școlilor profesionale C.F.R.

Deci un antrenor de trei ori pe locul I într-un an. Felicitări.

M. FLORESCU

RECOLTA DE MEDALII A CÎMPINENILOR

După terminarea întrecerilor din cadrul **campionatului republican de aero-captive** (la care s-au întrecut în Predeal, timp de 3 zile, 15 echipe masculine de seniori și juniori) formația asociației sportive **„Petrolul" Cîmpina** a cucerit titlul de campioană la juniori. Un succes de seamă al sportivilor: **Adrian Popescu, Dan Petcu, Ioan Bey, Mihai Angheluță, Constantin Angheluță** și al antrenorului lor neobosit, **Anania Moldoveanu,** maestru emerit al sportului.

Pe scurt, bilanțul este următorul: **locul I pe echipe, două medalii de aur, trei de argint și una de bronz.**

C. VIRJOGHIE — coresp.

INIȚIATIVA LUPTĂTORILOR DIN RĂDĂUȚI

Sala de lupte din Rădăuți, unde își desfășoară activitatea echipa IPROFIL care evoluează în campionatul diviziei A la greco-romane, a devenit un veritabil șantier. Componenții secției de lupte — juniori și seniori — precum și tineri din oraș care iubesc acest sport, s-au angajat să-și renoveze sala care începuse să se degradeze. Zilele acestea pot fi văzuți aici zeci de tineri mînuind mistria, tesla, ciocanul de lipit, cheia franceză sau bidineaua, lucrînd de zor, dînd o plăcută înfățișare acestui edificiu al sportului rădăuțean. **Valoarea muncii pe care o prestează se ridică la aproape 30 000 de lei.** Un ajutor efectiv primesc tinerii din partea comitetului sindicatului al întreprinderii forestiere (președinte **Ion Lungu**), precum și din partea conducerii asociației sportive IPROFIL (președinte **Aurel Zegrea**).

M. COVĂTARIU — coresp.

● **A cincea ediție a „Cupei Bihorul" la aeromodelism — la care au participat o serie de concurenți valoroși din țară și din orașul Debrețin (R. P. Ungară) — a revenit formației orădene Plastica (300 p.). Pe locul II Sanitas Deva (265 p.) și locul III Cimentul Turda (165 p.).**

VESTE BUNA DIN PLOIEȘTI

La Uzina de reparații Ploiești a fost dată în folosință o nouă bază sportivă (ce cuprinde: un teren de handbal cu zgură roșie, terenuri de volei și baschet bituminizate) pentru membrii asociației sportive Metalul Ploiești. Lîngă terenul de handbal există o tribună metalică cu 200 de locuri, o cabină pentru arbitri, vestiar, cabină pentru ținerea scorului și stație de amplificare. Baza sportivă, împrejmuită, (care cuprinde spațiu și pentru amenajarea unui teren de fotbal cu dimensiuni reduse) a fost realizată prin muncă patriotică, folosindu-se materiale recuperate și utilaje aflate în probă de ieșire din reparații.

Remarcabilă contribuția la această frumoasă realizare a inginerilor **Pană Bărbieru, Ion Paraschiv** — pasionați și entuziaști sprijinitori ai sportului — precum și al conducerii uzinei (director ing. **Gh. Iordache**).

Octavian BALTEANU — coresp.